یادداشت

سعید فائقی

خالی‌بندی دیگر جواب نمی‌دهد

حذف استقلال و پرسپولیس از لیگ قهرمانان آسیا، دارای سابقه تاریخی است. از روزی که فوتبال ایران وارد لیگ حرفه‌ای آسیا شد، باید به این موضوع دقت می‌کردیم که آن لیگ دارای قوانین خودش است و ما باید خودمان را با قوانین آسیا تطبیق دهیم. اگر چند سال به عقب برگردیم، ملاحظه می‌فرمایید که آقای غفوری‌فرد، به طور هوشمندانه‌ای دو باشگاه استقلال و پرسپولیس را به‌عنوان باشگاه‌های فرهنگی - ورزشی ثبت کرده بود که در چنین روزی درباره این دو باشگاه مسأله دولتی بودن نداشته باشیم. همان زمان برای دو باشگاه سهامدار تعریف کرده بود و درست است که اصل باشگاه‌ها تحت مالکیت سازمان تربیت بدنی بود اما هر سهامدار وکالت داده بود که «درست است ۲۰ درصد مالکیت باشگاه متعلق به من است اما سهم من به سازمان تربیت بدنی تعلق دارد.» در شکل ظاهری اما اینطور ثبت شده بود که باشگاه پرسپولیس به محلوجی، عابدینی، انصاری‌فرد تعلق دارد و استقلال هم به همین منوال بود.

مالکیت خصوصی دو باشگاه اما اینطور نبود که به‌عنوان مثال ۲۰ درصد از باشگاه پرسپولیس مال عابدینی باشد، او هم ادعایی در این رابطه نداشت اما شکل ظاهری مالکیت دو باشگاه را اینطور درست کرده بودند که در چنین مواقعی بتوان از آن استفاده کرد. متأسفانه بتدریج ما از این شکل دور شدیم و مدام در مصاحبه‌ها و موارد مختلف گفتیم که پرسپولیس و استقلال متعلق به وزارت ورزش است؛ در صورتی که اینطور نبود.

چندی بعد، در قوانین خصوصی سازی آمد که شرکت‌های دولتی از آن تاریخ به بعد از شکل اداره دولتی خارج می‌شوند و به شکل شرکت خصوصی اداره خواهند شد. اصل ۴۴ قانون اساسی می‌گفت که قوانین و مقررات دولتی شامل این شرکت‌ها نمی‌شود. با این حال اما هیچ‌وقت نتوانستیم همین مطلب را به AFC شرح دهیم که از وقتی این قانون وضع شده است، دو باشگاه استقلال و پرسپولیس مال سازمان تربیت‌بدنی و وزارت ورزش نیستند و به‌صورت خصوصی اداره می‌شوند.

قوانین خصوصی‌سازی به این شکل بود که در قدم اول درباره این دو باشگاه آزادسازی انجام شود و جسبندگی باشگاه‌ها به بدنه دولتی را به صفر برسانند و در گام بعدی سهام باشگاه‌ها را واگذار کنند. فقط اگر یک فرد مطلع به امور بنگاهداری داشتیم، این روند بدرستی طی می‌شد. دلیل اینکه مدام فریاد می‌زنیم که باشگاه‌های حرفه‌ای، مدیران جهان‌تراز می‌خواهند همین است. مدیران جهان‌تراز به امور بین‌المللی آشنایی دارند.

درباره باشگاه‌های استقلال و پرسپولیس، قانونگذار اتفاقات امروز را پیش‌بینی کرده بود اما ما نتوانستیم وضعیت دو باشگاه را به AFC بقبولانیم.

در کنار اینها، هر روز بحران تازه‌ای خلق کردیم. یک روز حقوق مربی را ندادیم تا به AFC شکایت کند. روز دیگر بازیکن را ناراضی کردیم تا شکایت کند و باز هم نتوانستیم براساس قوانین بین‌المللی از خودمان دفاع کنیم و به AFC بگوییم که برخی مشکلات ما به خاطر تحریم‌های بانکی علیه ایران است. نیامدیم بگوییم ما می‌توانیم بدهی‌های‌مان را نقدی بپردازیم که در این صورت هم به خاطر قوانین مربوط به جلوگیری از پولشویی برای طلبکاران نمی‌توانیم پولی واریز کنیم. نیامدیم بگوییم خود AFC مگر توانسته پاداش پرسپولیس را بپردازد؟ اگر یک نفر داشتیم که به امور بین‌المللی وارد بود، می‌رفت و می‌گفت که شما چرا پول ما را پرداخت نمی‌کنید؟ چرا حتی نمی‌توانید از پولی که دست خودتان داریم، بدهی‌های‌مان را پرداخت کنید؟ پس درباره این موضوع هم می‌توانستیم از خودمان دفاع کنیم که نکردیم.

بحث‌های دیگری هم هست که باید به آن توجه داشته باشیم. مثل اینکه این باشگاه‌ها چه باشگاه‌های حرفه‌ای هستند که نتوانسته‌اند یک ورزشگاه داشته باشند؟ سال‌ها در این بخش سرمایه‌گذاری نکردیم. حتی وقتی تی‌وی استار هم در مذاکره با ما حاضر شد دو ورزشگاه ۵۰ هزار نفری بسازد و در ازایش حق پخش بازی‌های دو تیم در لس آنجلس را بگیرد، عرضه این را نداشتیم که از این سرمایه‌گذار استفاده کنیم. می‌گفت دو میلیون نفر عضو در تلویزیون کابلی لس آنجلس دارد. رسانه‌ها نوشتند اینها دارند با یک یهودی مذاکره می‌کنند. او هم ناراحت شد و رفت. اگر می‌توانستیم این مشکل را ریشه‌ای حل کنیم و دو ورزشگاه می‌ساختیم، یا حداقل دو ورزشگاه درست و درمان را به نام‌شان می‌کردیم، این مشکلات پیش نمی‌آمد.

حساب‌های باشگاه‌ها چطور است؟ حساب‌ها بدرستی و به‌موقع حسابرسی شده است؟ اگر از ۱۰ شرطی که برای‌مان تعیین کرده بودند، ۶ شرط را هم رعایت کرده بودیم، آنها هیچ‌وقت ما را در این گرفتاری نمی‌انداختند. در تمام این سال‌ها ما به جای حل مشکل، همیشه گفتیم از این ستون به آن ستون فرج است.

لااقل از همین حالا شروع کنند و مواردی را که از آنها ایراد گرفته شده است، بسرعت حل کنند. از دست‌اندرکاران که بحث خصوصی‌سازی را پیگیری می‌کنند، می‌خواهم که هرکدام یک حرف متفاوت نزنند. یک نفر می‌گوید دو باشگاه همین ماه واگذار می‌شوند. یک نفر می‌گوید فقط ۲۰ درصد سهام باشگاه‌ها را واگذار می‌کنیم. دیگری می‌گوید چه کسی گفته واگذار می‌کنیم؟

ما فقط حرف می‌زنیم اما جاهای دیگر دنیا عمل می‌کنند اما باید بپذیریم که خالی‌بندی شاید در کشور ما جواب دهد اما در دنیا جواب نمی‌دهد. چرا در زمان ریاست غفوری‌فرد، یکبار فوتبال ما از این آسیب‌ها نداشت؟ تیم‌های ما قهرمان آسیا هم شدند. چون عملگرایی در دستور کار بود. اینقدر حرف زدیم که کنج دیوار ما را گیر آوردند و به این روز افتادیم. حالا از این اتفاقات عبرت بگیریم و شروع کنیم به حل مشکلات.

بانوان

کار سخت ایراندوست برای انتخاب دروازه‌بان اصلی

رقابت جذاب کودایی - یکتایی

بعد از محک زدن دروازه‌بان‌های مختلف شاغل در فوتبال زنان ایران، مریم ایراندوست برای آخرین دوراردوی آماده‌سازی پیش از ترک ایران به مقصد هند تصمیم گرفت تا ۴ دروازه‌بان شاخص فوتبال زنان را به اردو فرا بخواند و از میان آنها، هم ۳ دروازه‌بان نهایی مسافر به هند را برگزیند و هم اینکه بتواند دروازه‌بان اصلی تیم ملی را در جام ملت‌ها انتخاب کند. عارفه سیدکاظمی، مینا نافعی، زهره کودایی و مریم یکتایی، ۴ سنگربانی هستند که از سوی مریم ایراندوست به اردوی تیم ملی دعوت شده و از پنجشنبه در جزیره کیش، رقابت جدی خود را برای تصاحب پیراهن شماره یک تیم ملی و البته تلاش برای بقا در فهرست تیم ملی و عدم حضور در جمع حذف‌شدگان آغاز کرده‌اند.

در بین این ۴ دروازه‌بان، رقابت جدی‌تری میان کودایی و یکتایی در جریان است؛ کودایی در مرحله مقدماتی نقش اصلی را برای صعود تیم ملی فوتبال زنان ایفا کرد و با مهار ۲ پنالتی، صعود تاریخی زنان فوتبال ایران را رقم زد و نام او بسرعت در شبکه‌های اجتماعی ترند شد و مریم یکتایی هم که توانسته در لیگ ترکیه لژیونر شود و سنگربان تیم بشیکتاش است. یکتایی در جریان مرحله مقدماتی، دوئل ایستادن در درون دروازه تیم ملی را به کودایی واگذار کرد و حالا باید دید برای حضور در جام ملت‌ها، انتخاب مریم ایراندوست چه کسی خواهد بود و سرانجام در مقابل رقبایی چون هند، چین و چین‌تایپه کدام دروازه‌بان از قفس توری تیم ملی فوتبال زنان حراست می‌کند. به جز کودایی و یکتایی، عارفه سیدکاظمی که در جام باشگاه‌های آسیا برای شهرداری سیرجان درخشید و مینا نافعی که در دروازه سپاهان عملکرد بسیار خوبی را در این فصل داشته هم شانس خوبی برای ایستادن در درون دروازه تیم ملی دارند و در رقابت این ۴ دروازه‌بان باید دید روی نام کدامیک خط قرمز کشیده می‌شود و نمی‌تواند مسافر هند شود.

نفرات خط خورده، دغدغه مهم سرمربی تیم زنان

رقابت ویژه در اردوی کیش

علی‌رغم لغو اردوی اروپایی در بلژیک و فراهم نشدن بازی دوستانه با رقبای خارجی، مریم ایراندوست، سرمربی تیم ملی فوتبال زنان تلاش کرد تا بتواند اردوهای تدارک دیده شده داخلی را به‌صورت منظم در فاصله رقابت‌های مقدماتی تا جام ملت‌ها برگزار کند و با طی کردن درست پروسه آماده‌سازی، شرایط فنی و آمادگی جسمانی شاگردانش را ارتقا ببخشد. بعد از حدود ۳ ماه تلاش، او به فهرستی ۲۷ نفره رسیده و نفرات منتخب خود را به کیش برده تا در اردویی ۱۰ روزه آنها را ارزیابی کند و سپس فهرست نهایی مسافران هند را به فدراسیون فوتبال ارائه کند.

در فهرست ۲۷ نفره ایراندوست، ۴ دروازه‌بان دیده می‌شود که احتمالاً یکی از آنها خط خواهد خورد و به جز او، ۳ بازیکن دیگر را هم باید سرمربی تیم ملی فوتبال زنان برای حضور در جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۲ هند خط بزند. باید دید نام کدام بازیکنان از سوی مریم ایراندوست از فهرست تیم ملی خط خواهد خورد و فهرست ۲۳ نفر اعزامی به هند برای شرکت در جام ملت‌ها با حضور کدام بازیکنان چینش می‌شود؟ اردوی ۱۰ روزه کیش بهترین فرصت برای نهایی‌کردن این فهرست است و باید تا هفته آینده برای مشخص شدن نفرات مدنظر ایراندوست منتظر ماند.

گفت‌وگو

امیر اسدی @amir_asadi62

عابدینی: برخی ارکان فدراسیون شیطنت کردند تا سرخابی‌ها حذف شوند

همین روزها نام مدیرعامل پرسپولیس را از کیسه رمالی خارج می‌کنند

حذف استقلال و پرسپولیس از لیگ قهرمانان آسیا، مهم‌ترین سوژه فوتبال ایران در یکی دو روز اخیر است. موضوعی که می‌تواند این دو باشگاه را تحت تأثیر قرار بدهد، آن هم با خیل عظیمی از هوادار که هر لحظه با آنها زندگی می‌کنند. امیر عابدینی، مدیرعامل سابق باشگاه پرسپولیس اما صحبت‌های جالبی در این باره انجام می‌دهد. او معتقد است برخی از ارکان فدراسیون فوتبال و نه رئیس آن، دوست داشتند چنین اتفاقی رخ بدهد و به نوعی در رابطه با این مسأله شیطنت‌هایی نیز به خرج داده‌اند. از نظر او حذف از لیگ قهرمانان آسیا را باید به نام این افراد دانست و البته رؤسای سابق فدراسیون فوتبال که اجازه ندادند دو باشگاه بزرگ فوتبال ایران و آسیا به بخش خصوصی واگذار شوند.

استقلال و پرسپولیس هم از لیگ قهرمانان آسیا حذف شدند. محور اصلی صحبت ما با شما در این رابطه است.

بالاخره نتوانستند کار این دو باشگاه را درست کنند؟ و AFC دیروز این خبر را رسمی اعلام کرد. به نظر شما اتفاق خوبی است یا بد؟ خیلی‌ها معتقدند این اتفاق مثبت است و یک توفیق اجباری برای این دو باشگاه و آینده آنها محسوب می‌شود. نظر شما چیست؟

اگر تصمیم AFC به همین جا ختم شود، من زیاد نگران نیستم. بیشتر از حالا نگران آینده هستم و محافظتی که متأسفانه از ورزش انجام نمی‌شود. حداقل سه دوره است که من در جریان هستم که چرا دو باشگاه خصوصی نشدند. یک روزی می‌گفتند اراده نیست و اقدام هست. بعد‌ها گفتند اراده هست، اقدام نیست. در نهایت هم حرف‌شان این بود که نه اراده هست و نه اقدام تا دو باشگاه را به بخش خصوصی واگذار کنند و مشکلات‌شان حل شود. البته روش‌های مختلفی هم برای این کار وجود داشت. سیستم‌ها یا سازمان‌هایی هم آمدند ولی وزارت ورزش به هیچ عنوان این اراده را اجرایی نکرد. اگر هم اراده داشت، نگذاشت اجرا شود.

چرا؟ دلیل خاصی دارند که جلوی این کار را می‌گیرند؟

یک دوره آقای جهانگیری، معاون رئیس جمهوری با توصیه برخی از دوستانش که در فدراسیون فوتبال بودند، اجازه نداد دو باشگاه خصوصی شوند.

همان داستان ارتباط ایشان با مهدی تاج و محمود اسلامیان؟

بله. آنها به هیچ عنوان نمی‌گذاشتند که چنین اتفاقی بیفتد. دلیل‌شان هم این بود که استقلال و پرسپولیس اگر خصوصی شوند، قدرت می‌گیرند و آن وقت با هواداران پرشماری که دارند می‌توانند مقابل ارکان فدراسیون فوتبال بایستند و آنها را از دور خارج کنند. حالا اما آدمی با یک پیشینه خاص که به یک رئیس جمهور بد می‌گوید و به یکی خوب، او اخر زندگی‌اش به فدراسیون فوتبال آمده، در این مورد حرف می‌زند و دایه مهربان‌تر از مادر می‌شود.

منظورتان داریوش مصطفوی است؟

من اسم نمی‌برم اما آنهایی که با هوش باشند منظورم را می‌فهمند. آن فرد که حالا در فدراسیون فوتبال حضور دارد، یک روز در جایگاهی قرار داشت که پرسپولیس را یک تنه نابود کرد. محرومیت از بالا تا پایین برای پرسپولیس رقم خورد و هواداران و بازیکنان روزهای تلخی را سپری کردند. ایشان در آن مقطع به چه کسی تکیه کرد؟ به ارکان امنیتی و دولتی. حالا همان آدم می‌گوید چرا دولت در فوتبال دخالت کرده؟ تو رفتی دولت را داخل گود آورده‌ای. آنها می‌آیند برای دو باشگاه تصمیم بگیرند اما نمی‌گذارید. خب معلوم است این دو باشگاه بیشترین ضربه را می‌خورند. چون نه دولتی هستند و نه خصوصی. اگر دولتی هستند ردیف بودجه آنها کجاست و اگر دولتی نیستند بگذارید بروند خودشان مدیریت کنند. چرا دخالت می‌کنید؟ چرا آزادشان نمی‌کنید؟

اگر بخواهید از ابتدا تا امروز، مقصران اصلی این حذف را معرفی کنید، از چه کسانی نام می‌برید؟

کسانی که به خودشان می‌گویند مدیر، پز می‌دهند و از ۵۰ سال سابقه خودشان در فوتبال صحبت می‌کنند، الان باید بیایند و جواب بدهند. من صد در صد معتقدم که در فدراسیون فوتبال نخواستند این اتفاق بیفتد و کارها درست شود. البته نه شخص عزیزی خادم.

روشن و واضح حرف‌تان را می‌زنید؟

اگر بنده صلاح می‌دانستم اسم هم می‌بردم اما شما که می‌توانید حدس بزنید منظورم چه کسی است. برخی از اشخاصی که با سن و سال بالا در فدراسیون فوتبال حضور دارند و مدعی هم هستند، دلیلی اصلی این حرف هستند. آنها نه تنها حمایت و کمک نکردند، بلکه شیطنت هم کردند. به شخصه از آنها مساعدتی ندیدم تا استقلال و پرسپولیس بتوانند همچنان در لیگ قهرمانان آسیا حضور داشته باشند. همچنین وزرای ورزش دو دوره قبل از آقای سجادی نیز بسیار تقصیرکارند. سجادی یک وارث است. تا بیاید و بنشیند این اتفاقات رخ داده است.

وزاری قبلی باید چه کار می‌کردند؟

آقای سلطانی‌فر که روی این صندلی مهم نشست، واقعاً چه کار خاصی انجام داد؟ والیبال ما را در اوج تحویل گرفت اما ببینید با این رشته چه کار کرد. در کشتی هم خدا به بچه‌های‌شان خیر بدهد که توانستند افتخار بیاورند. من یک طرفه قضاوت نمی‌کنم اما می‌خواهم بدانم هنر آقایان در وزارت ورزش چه بود؟ اوج هنرشان این بود که دو باشگاه مشهور فوتبال ایران و آسیا با این مشکل مواجه شوند؟ بماند که ما خودمان هم قدر خودمان را نمی‌دانیم. آدم‌هایی که یک روز زیر توپ زدند، حالا می‌آیند حرف‌هایی می‌زنند که نه درد‌شان هوادار است و نه رسانه. ادبیات‌مان را باید عوض کنیم. اگر می‌خواهیم انتقاد کنیم، اما فحش و ناسزا ندهیم. برخی‌ها دیگر انتقاد نمی‌کنند بلکه فحاشی را در دستور کار قرار می‌دهند. اینها درد فوتبال است.

شما در ابتدای صحبت‌های‌تان مدعی شدید که نگران آینده هستید و تصمیمات بعدی AFC، پیش‌بینی‌تان از آینده چیست و فکر می‌کنید چه اتفاقات جدیدی رخ خواهد داد؟

پیش‌بینی من این است که ما را تا محرومیت‌های مختلف پیش می‌برند. اما ما باید تکلیف‌مان را با جهان ورزش مشخص کنیم. تصمیم بگیریم که چه کاری می‌خواهیم انجام بدهیم. الان نسل ما دارد فرسوده می‌شود اما پشت سر ما دارند می‌آیند. باید فکر آنها بود و تصمیم بگیریم چه کار کنیم تا آنها بتوانند همه جا باشند. ما در المپیادهای مختلف عرض اندام کرده‌ایم. نشان داده‌ایم هنر داریم، علم داریم. مگر می‌توانیم در ورزش را ببندیم؟ باز هم تأکید می‌کنم این موارد نیاز به بررسی و بحث‌های فراوان و یک تصمیم جامع دارد.

در مورد مدیرعاملی پرسپولیس هم صحبت کنید. انتخاب جانشین سمیعی خیلی طولانی نشد؟

ببینید چه وضعی است. چه ارثیه‌ای به جا گذاشته‌اند که کسی حاضر نیست مدیریت را قبول کند. هر کسی آبرویی دارد، در می‌رود و پیشنهاد را نمی‌پذیرد. شاید فقط آدم‌هایی که واقعاً عاشق پرسپولیس هستند خودشان را داخل چاهی ببینند از نده که سر دارد و نه ته. باشگاهی با هزینه‌های وحشتناک اما در آمد اندک. هزینه‌ها بالا رفته اما آیا در آمدی هم وجود دارد؟ تنها منبع در آمد حضور در لیگ قهرمانان آسیا بود که کرکره آن را هم پایین کشیدند.

نمی‌دانید در نهایت چه کسی مدیرعامل پرسپولیس می‌شود؟

نگران نباشید. بالاخره یکی را از کیسه رمالی بیرون می‌آورند. به یکباره فردی را انتخاب می‌کنند که آدم هر چه فکر می‌کند، او را نه دیده است و نه می‌شناسد. به پیشکسوتان هم زنگ می‌زنیم، کسی او را به جا نمی‌آورد. بابا کمی از پرسپولیس مراقبت کنید، اینجا ماجرا فرق می‌کند. البته کو گوش شنوا.

> بعضی از افراد که با سن و سال بالا در فدراسیون فوتبال حضور دارند و مدعی هم هستند، حمایتی نداشتند و بلکه شیطنت هم کردند. به شخصه هیچ حمایت و کمکی از این افراد ندیدم

حضور تمام نماینده‌های عربستان، عراق و قطر

غایبان بزرگ لیگ قهرمانان آسیا از ژاپن و چین

کنفدراسیون فوتبال آسیا، دیروز (جمعه) خبر داد که ۳ باشگاه ایرانی استقلال، پرسپولیس و گل گهر از حضور در لیگ قهرمانان آسیا باز ماندند و نتوانستند مجوز حضور در این رقابت را کسب کنند. در تاریخ اول دی ماه، کنفدراسیون فوتبال آسیا ۵ روز به ۳ باشگاه ایرانی مهلت داد تا مدارک خود را برای کسب مجوز حرفه‌ای ارائه دهند اما با وجود این اقدام مدارک جدید مورد تأیید قرار نگرفت.

فولاد و سپاهان تنها نماینده‌های کشورمان در لیگ قهرمانان آسیای سال ۲۰۲۲ خواهند بود. البته این موضوع برای دیگر کشورها نیز رخ داده و برخی تیم‌های بزرگ نتوانستند در این رقابت حاضر شوند.

طبق گزارش سایت کنفدراسیون فوتبال آسیا، ۵۰ تیم از کشور ژاپن نتوانستند مجوز ولایسنس خود را به ثبت رسانند که از مهم‌ترین آنها می‌توان به باشگاه ویسل کوبه، کاشیما آنتلرز، یوکوهوما مارینوس، ناگویاگرامپوس و اوراوا رد زاشاره کرد. این در حالی است که از ۶ تیم اول لیگ ژاپن در فصل گذشته تنها کاوازاکی فرونتاله توانسته راهی لیگ قهرمانان آسیا شود و طبق گزارش AFC، هاوکایدو، گامبا اوساکا و ناگاساکی توانستند مجوز لازم را دریافت کنند.

تمامی باشگاه‌های چین نیز طبق گزارش کنفدراسیون فوتبال آسیا نتوانستند مجوز لازم را دریافت کنند و این تیم نماینده‌ای در حال حاضر در این رقابت‌ها ندارد.

امارات نیز نتوانست مجوز حضور الجزیره (قهرمان فصل گذشته لیگ امارات) را کسب کند و این تیم نیز در حال حاضر در لیگ قهرمانان آسیای ۲۰۲۲ حضور نخواهد داشت. از این ۳ کشور اگر عبور کنیم، دیگر کشورهای بزرگ آسیا توانستند مجوز تیم‌های خود را برای لیگ قهرمانان آسیا دریافت کنند. همه نماینده‌های استرالیا، عربستان، قطر و عراق در این رقابت‌ها حضور خواهند داشت.

کره جنوبی نیز از ۱۸ تیم، ۱۵ تیم توانستند مجوز لازم ولایسنس اصلی را دریافت کنند. آن ۳ تیم باقیمانده با اینکه مجوز نگرفتند اما در لیست تیم‌های راه یافته به لیگ قهرمانان آسیا نیز نبودند.

رئیس سازمان خصوصی‌سازی صراحتاً گفت سرخابی‌ها خصوصی نمی‌شوند

هاشمی طبا: از آسیا حذف شدیم چون درک نداریم

نگرانی برای حذف استقلال و پرسپولیس مقابل نگرانی برای آب و خاک گم می‌شود

مصاحبه

بهناز میرمطهریان

کافی است نام «مصطفی هاشمی طبا» را در کنار «خصوصی‌سازی استقلال و پرسپولیس» در گوگل سرچ کنید تا طومار بلند بالایی از مصاحبه‌هایی که او در سال‌های اخیر درباره راهکار خصوصی‌سازی سرخابی‌ها داشته، مقابل چشمان‌تان قرار بگیرد. او از سال‌ها پیش، تنها راه‌حل مشکل مالکیت دو باشگاه پایتخت را اعلام ورشکستگی و منحل شدن آنها و تأسیس دو باشگاه دیگر به همین نام می‌دانست. راهکاری که چندان دشوار هم به نظر نمی‌رسد اما هرگز عملی نشد تا امروز شاهد حذف این دو باشگاه از رقابت‌های لیگ قهرمانان آسیا باشیم. حذفی که مشخص نیست تا چه زمانی ادامه پیدا کند؟ وقتی عزمی برای خصوصی‌سازی دو باشگاه استقلال و پرسپولیس وجود ندارد و امیدی به استانداردسازی آنها نیست، با این سؤال مهم مواجه هستیم که آیا دوباره می‌توانیم این دو باشگاه را در لیگ قهرمانان آسیا ببینیم؟ مصطفی هاشمی طبا، رئیس سال‌های دور سازمان تربیت بدنی و کمیته ملی المپیک با اشاره به همین موارد، در گفت‌وگو با خبرنگار ایران ورزشی از تبعات این حذف می‌گوید.

سال‌هاست شما درباره راهکار خصوصی‌سازی دو باشگاه استقلال و پرسپولیس صحبت می‌کنید اما در نهایت این دو باشگاه به همین دلیل از آسیا حذف شدند.

این داستان، ۳، ۴ سال است که ادامه‌دار شده است. وقتی می‌گویند دو یا چند تیم نباید یک مالک داشته باشند، وقتی می‌گویند در صورت مالکیت دولتی باشگاه‌ها، آنها حذف می‌شوند؛ همین می‌شود دیگر. من فکر می‌کنم همه اینها به خاطر عدم درک مسئولان ما به وجود آمده است.

عدم درک یا نخواستن؟ عدم درک تا این اندازه قابل باور نیست.

چرا. عدم درک تا همین اندازه است که می‌بینید. ما سال‌هاست که می‌گوییم این دو باشگاه از ساختار درستی برخوردار نیستند اما باز هم چشم‌شان را به روی این موضوع بستند. مشخص است که اگر استانداردها را رعایت نکنیم، همین اتفاق می‌افتد. عجیب است.

بعد از اینکه خصوصی‌سازی تا این اندازه به تعویق افتاده، فکر می‌کنید بتوانیم تا سال آینده این مشکل را برطرف کنیم؟

اصلاً نمی‌شود خصوصی‌سازی انجام شود. آقای قربان‌زاده، رئیس سازمان خصوصی‌سازی گفت اینکه تعدادی از سهام این دو باشگاه را عرضه کنیم به معنی خصوصی‌سازی نیست. اصلاً ساختار این دو باشگاه مشکل دارد و مشمول ماده ۱۴۱ قانون تجارت می‌شود. به همین خاطر است که می‌گویم باید این دو باشگاه اعلام ورشکستگی کنند، منحل شوند و دو باشگاه جدید به همین نام تأسیس شود که افزایش سرمایه داشته باشند. هیچ یک از این کارها را دولت انجام نمی‌دهد.

یعنی محرومیت این باشگاه‌ها ادامه‌دار می‌شود؟

با این شرایط نمی‌توانیم استانداردهای لازم را رعایت کنیم. مثل استادیوم‌ها که استانداردهای لازم را ندارند. اینها را که می‌توانستیم تأمین کنیم امانکردیم.

شما شرکت تجهیز اماکن ورزشی را به همین منظور تأسیس کرده بودید؟

بله. من شرکت تجهیز را درست کردم که امکانات لازم را برای استانداردسازی ورزشگاه‌ها فراهم کنند اما بعدها این موضوع را فراموش کردند و این شرکت پیمانکار ساخت استادیوم‌ها شد. در حالی که ماهیت این شرکت مراقبت از استادیوم‌ها بود.

به جز استاندارد ورزشگاه‌ها، موارد دیگر هم البته رعایت نشده است.

باشگاه‌های ما استانداردهای لازم را ندارند. اینکه بدهی نداشته باشند، صورت‌های مالی درستی داشته باشند، مالکیت مشترک نداشته باشند. هیچ یک از اینها رعایت نمی‌شود. ۱۶ سال است که به غلط می‌خواهیم خصوصی‌سازی کنیم. الان هم که رئیس سازمان خصوصی‌سازی گفته خصوصی‌سازی انجام نمی‌شود. فیلم این گفت‌وگو در آرشیو شبکه ۶ سیما موجود است. او صراحتاً گفت واگذاری سهام دو باشگاه به معنی خصوصی‌سازی نیست.

با این حساب موضوع حذف استقلال و پرسپولیس نگران‌کننده می‌شود.

خیلی چیزها نگران‌کننده است. اینقدر نگرانی‌های بزرگی داریم که موضوع حذف استقلال و پرسپولیس در آن گم است. نگرانی بابت آب، نگرانی بابت خاک. اینکه چیزی نیست.

به نظر شما می‌توانیم این مشکل را حل کنیم؟

من همچنان معتقدم که حل این مشکل واقعاً کار راحتی است. بعد از منحل شدن دو باشگاه، دو شرکت با اسم استقلال و پرسپولیس تأسیس می‌کنند. پذیره‌نویسی می‌کنند و سهام باشگاه‌ها را می‌فروشند. هیچ مشکلی هم نیست. نیازی هم به جعل مدرک نیست. راحت انجام می‌شود. در تمام این سال‌ها یک نفر به حرف من گوش نکرد، یا حداقل می‌آمدند و می‌گفتند که حرفت غلط است و راهش این نیست. اما از زمان آقای مهرعلیزاده تا زمان وزارت آقای سلطانی‌فر، همه آمدند گفتند شهریور دو باشگاه واگذار می‌شوند، یک نفر دیگر گفت دهه فجر واگذار می‌شود. آخر هم واگذار نشد.

مسأله این است که نه تنها این مشکل حل نمی‌شود که دامنه‌دارتر هم شده است. واگذاری تراکتور به شرکت مس نمونه دیگری از دامن زدن به معضل مالکیت مشترک است!

این رویه اشتباه است. درباره تراکتور هم می‌توانند به مردم تبریز سهام بفروشند. مجمع تشکیل دهند اما این کار را نمی‌کنند.

خبر

کریم و میلاد فیکس بودند

حاجی‌صفی ذخیره

پیروزی آ.ا.ک با مثلث ایرانی

در یکی از مسابقات هفته شانزدهم سوپر لیگ یونان، تیم فوتبال آ.ا.ک آتن در حالی که میلاد محمدی و کریم انصاری‌فرد را جزو نفرات اصلی خود داشت و احسان حاجی‌صفی را روی نیمکت می‌دید، به مصاف لامیا رده دوازدهمی رفت. آ.ا.ک که پس از چهار مسابقه شکست‌ناپذیر و کسب یک مساوی و سه پیروزی در دیدار هفته قبل سوپرلیگ یونان مغلوب شده بود، به روند بردهای خود بازگشت و توانست سه امتیاز خارج از خانه را مقابل لامیا بگیرد. آ.ا.ک آتن در دیداری که از هر سه ملی‌پوش ایرانی خود بهره برد، موفق شد به پیروزی ۲ بر یک مقابل لامیا دست پیدا کند تا ۳۳ امتیازی شود و با یک بازی و پنج امتیاز بیشتر نسبت به پائوک رده سومی، جایگاهش در رتبه دوم جدول سوپر لیگ یونان را محکم‌تر کند. میلاد محمدی، مدافع چپ آ.ا.ک در شب برتری تیمش برابر لامیا یازدهمین بازی فصل خود در سوپرلیگ یونان را انجام داد و کریم انصاری‌فرد نیز در حضور ۷۱ دقیقه‌ای در زمین، نخستین کارت زرد بازی را دریافت کرد. احسان حاجی‌صفی، دیگر ملی‌پوش ایرانی آ.ا.ک آتن در دیدار مقابل لامیا از دقیقه ۸۷ به زمین رفت و دوازدهمین بازی خود در سوپرلیگ یونان را پشت سر گذاشت.

حضور شاگردان سلیمانی در تورنمنت کافا

استارت تیم فوتسال زنان بعد از دو سال

قرار است نخستین دوره رقابت‌های فوتسال زنان (در رده سنی آزاد) در قالب تورنمنت کافا، امسال برگزار شود و براساس تقویم زمانبندی مسابقات، این تورنمنت از ۱۹ تا ۲۹ ژانویه ۲۰۲۲ (۲۸ دی‌ماه تا ۸ بهمن‌ماه) به میزبانی دوشنبه تاجیکستان به انجام خواهد رسید. ۶ کشور ایران، افغانستان، قرقیزستان، تاجیکستان، ازبکستان و ترکمنستان عضو تورنمنت کافا هستند که از میان این کشورها، افغانستان و ترکمنستان در رقابت‌های فوتسال این دوره حضور نخواهند داشت تا تورنمنت کافا ۲۰۲۲ فوتسال زنان با حضور ۴ تیم دنبال شود. تیم ملی فوتسال زنان ایران بعد از دو سال تعطیلی، نخستین اردوی آماده‌سازی خود را آغاز کرده و با هدایت فروزان سلیمانی، تیم ایران در این رقابت‌ها شرکت می‌کند که باید دید چه افتخاری نصیب ملی‌پوشان می‌شود؛ البته که به لحاظ سطح فنی، اختلاف مشهودی میان ایران و رقبایش در این تورنمنت وجود دارد.

جلسه ویژه در مورد آینده مربی پرتغالی

مصر، آخرین تیم دوران مربیگری کی‌روش

سرمربی نامدار پرتغالی تیم ملی مصر چاره‌ای ندارد جز اینکه همواره یک گام جلوتر از منتقدانش حرکت کند. بنابراین آخرین حرکت دیدار با وزیر ورزش مصر، او را تبدیل به خبر اول فوتبال این کشور کرده است. اسکای اسپورت عربی خیلی زود از جزئیات دیدار اخیر کارلوس کی‌روش با اشرف صبحی، وزیر ورزش این کشور مطلع شد. یک منبع رسمی در وزارت ورزش و جوانان فاش کرده که کی‌روش، وزیر ورزش را از قصد خود برای بازنشستگی از فعالیت در فوتبال بعد از رسیدن به اهدافش با تیم ملی مصر (راهیابی به جام جهانی و رهبری تیم ملی این کشور در آن رقابت‌ها) مطلع کرده است. کی‌روش که به تازگی فهرست تیم ملی مصر را منتشر کرده و خود را آماده جام ملت‌های آفریقا می‌کند، کمی قبل‌تر به رسانه‌ها اعلام کرده هدفش از حضور در مصر، نه قهرمانی در رقابت‌های آفریقایی بلکه صعود و درخشش در جام جهانی است. اگرچه این موضوع برخلاف نظرات مصری‌هاست که قهرمانی در جام ملت‌های آفریقا را کمتر از صعود به جام جهانی ۲۰۲۲ نمی‌دانند. کی‌روش ۶۸ ساله سابقه ۴ صعود به جام جهانی با سه تیم از جمله ایران را دارد و موفقیت احتمالی او با مصر پنجمین صعود وی را برایش به ارمغان خواهد آورد، آن هم در سنی نزدیک به ۷۰ سال که شاید یکی از آخرین تجربیات و حضورش در فوتبال محسوب شود.